

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 132.

Solgte Session.

37te Møde.

Løvedagen den 17de Novbr. Kl. 12.

(Fortfat.)

Tscherning: Man vil see, at jeg har taget mig den Frihed at stille forskjellige Endringer, der paa en vis Maade gaae i samme Retning som den første Talers, idet de nemlig skulle gjøre det klart, at der ikke ved de Bestemmelser, som jeg i Forbindelse med Medlemmer her i Thinget har søgt at bringe ind i Loven, er tilfugt nogen Indskrænkning i den Frihed eller den Ret, som er tillagt Monarchiets lovgivende Magt. Monarchiets lovgivende Magts Ret er for det Første haandhævet ved de Udtryk, som det ærede Medlem opkæste af Grundloven, men for at man ikke skal glemme dem, for at de skulle være tilstede her i Loven, har jeg stillet Endringsforslag, som henviser til dem og som i fuldeste Maal haandhæve Monarchiets lovgivende Magt i denne Henseende, men ikke enkelte Dele af Monarchiets administrerende Magt — det er derom, det dreier sig. Forinden jeg nu gaaer ind paa at omtale de Forslag, jeg har stillet, og som altsaa forsaavidt haandhæve den lovgivende Magt, hvis Handfrihed den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Bæd) ogsaa vil have haandhævet for at undgaae Conflict, skal jeg gaae ind paa en Undersøgelse af hans Endringsforslag og af, hvorvidt de ere rigtig begrundede. Det Forslag, som foreligger i denne Afdeling, er det, hvorved vi i Værnepligtsloven have søgt, med visse bestemte Begrænsninger

at betegne Mandskabets Pligter paa de forskjellige Stadier, som den bestaaende Hærplan i alt Væsentligt har angivet. Hærplanen har i det Væsentlige deelt hele den værnepligtige Styrke i 3 Hovedafdelinger, den ene: de første 8 Kar under Linien og Krigsreserven, den anden: de næste 8 Kar i Forstærkningen, og endelig den hele Rest til Brug ved særlige Opraab. Denne Inddeling af de første 8 Kar i Linien og Krigsreserven omfatter allerede i Planens første Grundlag som en Hovedbestemmelse den langt overvelende Deel af alt det udfrevne Mandskab; den er siden ved Tillægsbestemmelser, som have faaet praktisk Udøvelse, bleven anerkjendt som forherstende, og har en overmaade stor Vigtighed for Mandskabets borgerlige Stilling. Det er ganske vist, at saavel disse 8 første Kars Mandskab som alt det Øvrige ved Monarchiets lovgivende Magt kan blive kaldt i Virksomhed, naar det skal være og til hvad det skal være; men det er ligesaa vist, at det maa fastholdes, at dersom den Bestemmelse, at Mandskabet, efter først at have faaet den af Krigsvæsenet selv gennem Planen anerkjendte fuldstændige Dannelse, dernæst i 4 Kar skal være bundet til den strengere Forpligtelse, at kunne vente at blive indkaldt til uregelmæssige Tider, naar det skal være til Tjeneste i Fredstid, dersom denne Bestemmelse skal kunne udstrækkes ogsaa til de næste 4 Kar, saa vil det være i høi Grad byrdefuldt for Mandskabet. Nu har det ærede Medlem sagt: man behøver ikke at frygte for, at Wilkaarlighed skal gjøre sig gjældende i denne Henseende; thi der behøves en Pengebevilling af Monarchiets lovgivende Magt. Ja dersom det var